

Dokument zasedanja

A8-0389/2017

1.12.2017

POROČILO

o izvajanju makroregionalnih strategij EU
(2017/2040(INI))

Odbor za regionalni razvoj

Poročevalec: Andrea Cozzolino

VSEBINA

	Stran
OBRAZLOŽITEV – POVZETEK DEJSTEV IN UGOTOVITEV.....	3
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA	5
MNENJE ODBORA ZA OKOLJE, JAVNO ZDRAVJE IN VARNOST HRANE.....	14
INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU	23
POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V PRISTOJNEM ODBORU	24

OBRAZLOŽITEV – POVZETEK DEJSTEV IN UGOTOVITEV

Ozadje

Makroregionalne strategije so v zadnjih letih postale vse pomembnejše kot platforma za nadnacionalno sodelovanje med državami članicami in tudi s tretjimi državami. Zagotavljajo celovit okvir za reševanje skupnih izzivov in izkoriščanje skupnega potenciala. V programskem obdobju 2014–2020 so makroregionalne strategije vključene v programe evropskih strukturnih in investicijskih skladov (skladi ESI).

Zdaj štiri obstoječe makroregionalne strategije (za regijo Baltskega morja, Podonavje, jadransko-jonsko regijo in alpsko regijo) združujejo 19 držav članic in osem držav, ki niso članice EU. Nekatere države članice sodelujejo v več kot eni strategiji.

Makroregionalne strategije so določene v mejah načela „treh prepovedi“: brez novih skladov EU, brez dodatnih formalnih struktur EU in brez nove zakonodaje EU.

Finančna podpora prihaja iz programov nadnacionalnega sodelovanja v okviru evropskega teritorialnega sodelovanja, ki se financirajo s sredstvi Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR). Izvajanje makroregionalnih strategij podpirajo štirje taki programi (skupni proračun operativnega programa je naveden v oklepajih):

- Baltsko morje (333 414 456 EUR),
- Podonavje (262 989 839 EUR),
- Jadransko-jonski program (117 918 198 EUR) in
- Alpski prostor (139 751 456 EUR).

Sicer se države spodbuja, naj uporabljajo različne vire financiranja (sklade ESI in druge instrumente EU, instrument za predpristopno pomoč, evropski instrument sosedstva, nacionalne, regionalne in lokalne vire, zasebne vire itd.), da bi prispevale k skupnim ciljem iz makroregionalnih strategij.

Kot navaja Komisija¹, pomenijo makroregionalne strategije več kot le financiranje, saj „povezujejo državljane različnih držav članic ter na podlagi sodelovanja, ki presega nacionalne meje, izboljšujejo njihove socialne in ekonomske življenjske pogoje“.

Makroregionalne strategije imajo različne upravljavske strukture in se srečujejo z različnimi izzivi. Nekatere težave, kot sta zagotovitev ustrezne ravni politične zavezanosti in dovolj razpoložljivih sredstev, so, sicer v različnem obsegu, skupne.

Komisija ima pri izvajanju makroregionalnih strategij usklajevalno vlogo.

Leta 2010 je Komisija na podlagi pozivov Sveta ustanovila skupino na visoki ravni za makroregionalne strategije z nalogo Komisiji „pomagati pri izvajanju pooblastil in

¹ Sporočilo Komisije z dne 14. decembra 2015 o vlaganju v delovna mesta in rast – za kar največji prispevek evropskih strukturnih in investicijskih skladov (COM(2015)0639).

odgovornosti v zvezi z izvajanjem strategij“ in posebno nalogo Komisiji „svetovati glede usklajevanja in spremljanja makroregionalnih strategij“¹. Njeni člani so predstavniki držav članic in držav, ki niso članice EU, vendar sodelujejo v makroregionalnih strategijah. Poleg tega so kot opazovalci na srečanja vabljeni tudi predstavniki Odbora regij in Evropske investicijske banke.

Prihodnost

Razprave o kohezijski politiki po letu 2020 so že v polnem teku, zato je skrajni čas za razprave o prihodnosti makroregionalnih strategij v okviru te politike.

Glede prihodnosti makroregionalnih strategij bi bilo treba odgovoriti na več vprašanj:

- odgovornost in politična zavezanost – kako zagotoviti, da bodo vse sodelujoče države v makroregionalne strategije vložile dovolj sredstev;
- osredotočenost na rezultate – ali obstajajo možnosti, da bi bili rezultati makroregionalnih strategij bolj merljivi;
- področje uporabe – ali obstaja razlog za razširitev koncepta makroregionalnih strategij.

Čeprav je Svet priznal pomen makroregionalnih strategij in ponovno potrdil načelo „treh prepovedi“, „ostaja naklonjen proučitvi vseh skupno dogovorjenih in zrelih pobud držav članic, ki se na določenem geografskem območju srečujejo z istimi izzivi, pri čemer je cilj teh pobud oblikovanje nove makroregionalne strategije“².

Odbor za regionalni razvoj je na seji 12. in 13. julija 2017 pripravil delavnico s strokovnjaki za makroregionalne strategije, da bi podprl delo v zvezi s tem poročilom o izvajanju. Predlogi sprememb k osnutku poročila bodo odražali te ugotovitve.

¹ Register strokovnih skupin Komisije in drugih podobnih skupin – skupina na visoki ravni za makroregionalne strategije

<http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetail&groupID=2455&Lang=SL>

² Sklepi Sveta o izvajanju makroregionalnih strategij EU

http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/cooperate/macro_region_strategy/pdf/concl_implementation_macro_region_strategy_en.pdf.

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o izvajanju makroregionalnih strategij EU (2017/2040(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) in zlasti njenega naslova XVIII,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (v nadaljnjem besedilu: uredba o skupnih določbah)¹,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1299/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o posebnih določbah za podporo cilju „evropsko teritorialno sodelovanje“ iz Evropskega sklada za regionalni razvoj²,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1302/2013 z dne 17. decembra 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1082/2006 o ustanovitvi evropskega združenja za teritorialno sodelovanje (EZTS), kar zadeva pojasnitev, poenostavitev in izboljšanje ustanavljanja in delovanja takih združenj³,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 25. aprila 2017 o izvajanju makroregionalnih strategij EU,
- ob upoštevanju poročila Komisije z dne 16. decembra 2016 o izvajanju makroregionalnih strategij EU (COM(2016)0805) in delovnega dokumenta služb Komisije, ki je priložen temu sporočilu (SWD(2016)0443),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. junija 2009 o Strategiji Evropske unije za regijo Baltskega morja (COM(2009)0248),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 8. decembra 2010 z naslovom Strategija Evropske unije za Podonavje (COM(2010)0715),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 17. junija 2014 o strategiji Evropske unije za jadransko-jonsko regijo (COM(2014)0357),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 28. julija 2015 o strategiji Evropske unije za alpsko regijo (COM(2015)0366),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. maja 2014 o upravljanju makroregionalnih

¹ UL L 347, 20.12.2013, str. 320.

² UL L 347, 20.12.2013, str. 259.

³ UL L 347, 20.12.2013, str. 303.

strategij (COM(2014)0284),

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 14. decembra 2015 z naslovom Vlaganje v delovna mesta in rast – za kar največji prispevek evropskih strukturnih in investicijskih skladov (COM(2015)0639),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. februarja 2011 o izvajanju strategije EU za Podonavje¹,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 3. julija 2012 o razvoju makroregionalnih strategij EU: sedanja praksa in pričakovanja za prihodnost, zlasti v Sredozemlju²,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. septembra 2012 o strategiji kohezijske politike EU za območje Atlantika³,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 28. oktobra 2015 o strategiji EU za jadransko-jonsko regijo⁴,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. septembra 2016 o strategiji EU za alpsko regijo⁵,
 - ob upoštevanju študije iz januarja 2015 z naslovom Nova vloga makroregij pri evropskem teritorialnem sodelovanju, ki jo je objavil generalni direktorat Parlamenta za notranjo politiko, tematski sektor B: strukturna in kohezijska politika,
 - ob upoštevanju poročila Interact iz februarja 2017 o dodani vrednosti makroregionalnih strategij z vidika programov in projektov (Added value of macro-regional strategies – programme and project perspective),
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika ter člena 1(1)(e) sklepa konference predsednikov z dne 12. decembra 2002 o postopku odobritve samoiniciativnih poročil in Priloge 3 k navedenemu sklepu,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj ter mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (A8-0389/2017),
- A. ker se lahko makroregija opredeli kot geografsko območje, ki zajema regije več različnih držav, povezanih z eno oziroma več skupnimi značilnostmi ali izzivi⁶;
- B. ker so bile makroregionalne strategije oblikovane za območja, kjer predstavljajo naraven razvoj EU na področju čezmejnega sodelovanja; ker so pomembne, saj lahko k delovanju spodbudijo javne in zasebne akterje, civilno družbo in akademske kroge ter vključijo vire za doseganje skupnih ciljev politike EU;

¹ UL CE 188, 28.6.2012, str. 30.

² UL C 349 E, 31.8.2013, str. 1.

³ UL C 353 E, 3.12.2013, str. 122.

⁴ UL C 355, 20.10.2017, str. 23.

⁵ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0336.

⁶ Schmitt in sodelavci (2009), EU macro-regions and macro-regional strategies – A scoping study (Makroregije in makroregionalne strategije EU – ocenjevalna študija), elektronski delovni dokument Nordredgio 2009:4;

- C. ker makroregionalne strategije zagotavljajo platformo za tesnejše in širše interakcije na medsektorski, regionalni in čezmejni ravni med državami članicami EU in sosednjimi državami z namenom reševanja skupnih izzivov, skupnega načrtovanja in spodbujanja sodelovanja ter izboljšanja povezanosti med različnimi partnerji in različnimi področji politike, tudi na področju okolja in varstva biotske raznovrstnosti, strategijah blažitve podnebnih sprememb in prilagajanja nanje, ravnanja z odpadki in oskrbe z vodo, pomorskega prostorskega načrtovanja in sistemov celovitega gospodarjenja z obalnim pasom; v zvezi s tem pozdravlja prizadevanja za spodbujanje sodelovanja med evropskimi strukturnimi in investicijskimi skladi ter instrumentom za predpristopno pomoč;
- D. ker so makroregije vključene v izvajanje ustreznih dolgoročnih, medsebojno povezanih in medsektorskih političnih dejavnosti, saj so s kohezijsko politiko povezane prek ciljev makroregionalnih strategij iz njihovih operativnih programov, projekti pa se vzpostavljajo s pomočjo pametnih sinergij; kar makroregije tako učinkoviteje prispevajo k uresničevanju ciljev makroregionalnih strategij, privabljajo zasebne naložbe, izkazujejo zaupanje ter se vključujejo v dialog, čezmejno sodelovanje in solidarnost;
- E. ker makroregionalne strategije temeljijo na načelu „treh prepovedi“, ki ne dovoljuje novega financiranja, novih struktur in nove zakonodaje v okviru sedanjega političnega okvira EU;
- F. ker predhodno obstoječi mehanizmi sodelovanja na ravni EU in med državami članicami ter regijami lajšajo izvajanje makroregionalnih strategij, zlasti v zgodnjih fazah;
- G. ker Komisija vsaki dve leti sprejme enotno poročilo o izvajanju vseh štirih trenutno obstoječih makroregionalnih strategij EU, kjer navede njihove dosežke in kaj je treba še izboljšati, naslednje poročilo pa je predvideno za konec leta 2018; glede na to meni, da je potrebna ocena vidikov, povezanih z okoljem, ki je eden temeljev trajnostnega razvoja;

Makroregionalne strategije kot platforme za sodelovanje in usklajevanje

1. pomen makroregionalnih strategij se je še okrepil z globalizacijo, zaradi katere so posamezne države postale medsebojno odvisne in so potrebne rešitve za čezmejne težave, ki jih prinaša;
2. priznava, da je pri doseganju vnaprej določenih ciljev enkrat težje in drugič lažje preseči dejavnike, od katerih je odvisna kakovost izvajanja, kot so zavezanost, odgovornost, sredstva in upravljanje;
3. poudarja, da je prispevek makroregionalnih strategij k čezmejnemu in medsektorskemu sodelovanju na več ravneh v Evropi še vedno dragocen in inovativen, njihov potencial pa še vedno ni ustrezno izkoriščen, namen pa je spodbuditi povezljivost in utrditi gospodarske vezi in prenos znanja med regijami in državami; vendar ugotavlja, da dostop do sredstev EU za projekte makroregionalnih strategij ostaja izziv zaradi doseganja soglasja za skupno ukrepanje na več ravneh in v več državah/regijah;

4. meni, da so makroregionalne strategije in z njimi povezani okoljski programi koristen instrument za to, da so koristi evropskega sodelovanja prepoznavne za državljane, zato poziva vse strani, naj se v celoti zavežejo strategijam in prevzamejo svojo vlogo pri njihovem izvajanju;
5. meni, da bi moralo biti upravljanje na več ravneh z ustrežno vlogo regij v tem okviru temelj vseh makroregionalnih strategij že od vzpostavitve naprej, v proces pa bi bilo treba vključiti regionalne in lokalne skupnosti ter javne in zasebne zainteresirane strani ter zainteresirane strani iz drugih sektorjev; spodbuja udeležene države članice in regije, naj razvijejo ustrezne upravne strukture in delovno ureditev, s katerimi bi olajšali sodelovanje, vključno s skupnim načrtovanjem, ter spodbudili možnosti financiranja in pristop od spodaj navzgor;
6. se zavzema za boljše usklajevanje in boljša partnerstva na vertikalni in horizontalni ravni med različnimi javnimi in zasebnimi akterji, akademskimi krogi in nevladnimi organizacijami, pa tudi mednarodnimi organizacijami s tega področja, ter različnimi politikami na nacionalni, regionalni in lokalni ravni ter ravni EU, da bi spodbudili in izboljšali izvajanje makroregionalnih strategij in čezmejno sodelovanje; poziva Komisijo, naj spodbuja sodelovanje teh deležnikov, med drugim tudi upravnih odborov makroregionalnih strategij, pri čemer naj upošteva splošno veljavnost načel EU;
7. poudarja pomen zadostnih človeških virov in upravne zmogljivosti za pristojne nacionalne in regionalne organe, da bi se politična zaveza prelevila v učinkovito izvajanje strategij; v zvezi s tem opozarja na vrednost programa za podporo strukturnim reformam, s katerim je mogoče nuditi pomoč pri krepitvi zmogljivosti in učinkovito podporo za razvoj in financiranje projektov makroregionalnih strategij na zahtevo države članice; poleg tega poziva Komisijo in države članice, naj dejavno spodbujajo širjenje in uporabo primerov dobre upravne prakse ter izkušenj pri uspešnem izvajanju makroregionalnih strategij;
8. poudarja, da morajo biti makroregionalne strategije dovolj prožne za prilagajanje in odzivanje na nepredvidene dogodke in potrebe, ki lahko vplivajo na sodelujoče regije, države članice in EU na splošno; meni, da bi bilo treba pri izvajanju makroregionalnih strategij upoštevati specifične regionalne in lokalne razmere; poudarja, da je v zvezi s tem nujno potrebna usklajevalna vloga Komisije tudi zaradi natančnejše opredelitve posebnih ciljev vsake strategije;

Strategija EU za regijo Baltskega morja (EUSBSR)

9. pozdravlja rezultate, dosežene od začetka izvajanja strategije leta 2009, zlasti kar zadeva mehanizme sodelovanja med vključenimi regijami in državami (na primer na ustreznih ministrskih srečanjih v okviru Sveta), pa tudi znotraj njih, na primer v parlamentu ali vladi; ugotavlja, da je strategija EU za regijo Baltskega morja z več kot 100 vodilnimi pobudami in novimi mrežami stabilen okvir za sodelovanje;
10. izpostavlja preostale izzive, zlasti tiste, ki so povezani z okoljem in povezljivostjo; poziva sodelujoče države, naj okrepijo prizadevanja za zmanjšanje onesnaženosti (npr. kakovost vode in zraka ter evtrofikacija) Baltskega morja, ki je eno najbolj onesnaženih

svetovnih morij; ugotavlja, da je doseganje dobrega okoljskega stanja do leta 2020 eden glavnih ciljev za politične ukrepe na tem območju;

11. meni, da je možnost povezave baltske regije z energetskimi omrežji pomembna za zmanjšanje in odpravo energijske revščine ter povečanje energetske varnosti in zanesljivosti oskrbe z energijo.

Strategija EU za Podonavje (EUSDR)

12. poudarja pozitiven vpliv, ki ga ima strategija na sodelovanje med sodelujočimi državami in regijami, in sicer z izboljšanjem mobilnosti in medsebojnih povezav vseh vrst prevoza, s spodbujanjem čiste energije, kulture in trajnostnega turizma in zlasti s krepitvijo neposrednih stikov med ljudmi ter krepitvijo kohezije med regijami in državami, vključenimi v to strategijo;
13. meni, da so projekt „Euro access“, pobuda „Ohranimo Donavo čisto“ ter dialog o financiranju v Podonavju jasni pozitivni primeri za premagovanje težav pri financiranju, ki so ovire, s katerimi se pogosto srečujejo projekti nadnacionalnega in čezmejnega pomena; meni, da je mogoče s pomočjo tega dialoga še zmanjšati razlike v razvoju med regijami v Podonavju; poleg tega meni, da bi lahko s ponovnim odprtjem Podonavske strateške točke prispevali k lažjemu izvajanju strategije;
14. poudarja, da je preprečevanje škode zaradi hudih poplav še vedno eden od velikih okoljskih izzivov za države v podonavski makroregiji; nadalje poudarja, da je treba razmisliti o dodatnih skupnih ukrepih za preprečevanje čezmejnega onesnaževanja;
15. opozarja na potrebe po strateških projektih ter poudarja, da je bistveno ohraniti visoko stopnjo politične podpore ter povečati sredstva in zmogljivost pristojnih državnih organov, da bi se lahko odzvali na preostale izzive; poudarja, da je zato treba ohraniti politični zagon za evropsko strategijo za Podonavje (EUSDR) ter zagotoviti, da usmerjevalna skupina za to strategijo dobro opravlja svoje delo;
16. glede na naravno povezavo reke Donave in Črnega morja poziva sodelujoče države, naj izboljšajo usklajevanje med evropsko strategijo za Podonavje in čezmejnim sodelovanjem za Črno morje ter tesno sodelujejo, da bi se spoprijele s skupnimi družbeno-gospodarskimi, okoljskimi in prometnimi izzivi;
17. poudarja, da bi bolj povezan pristop k mobilnosti in multimodalnosti v Podonavju pozitivno vplival tudi na okolje;

Strategija EU za jadransko-jonsko regijo (EUSAIR)

18. opozarja na posebno naravo strategije EU za jadransko-jonsko regijo zaradi števila potencialnih sodelujočih držav in sodelujočih držav kandidatk in meni, da je lahko taka oblika sodelovanja velika priložnost za celotno regijo; meni, da bi lahko ta strategija dal nov zagon procesu širitve in povezovanja;

19. z zaskrbljenostjo opaža stalne težave, kar zadeva pomanjkanje učinkovitih povezav med razpoložljivimi sredstvi, upravljanjem in odgovornostjo, zaradi česar ciljev te strategije ni mogoče v celoti doseči; poziva sodelujoče države, naj pristojnim organom zagotovijo podporo in prilagojene ukrepe za izvajanje strategije;
20. poudarja, da je regija v zadnjih letih v ospredju migracijske krize; meni, da bi lahko strategija EUSAIR prispevala k obravnavanju takih izzivov, če bi imela na voljo potrebne instrumente in vire; pri tem pozdravlja prizadevanja Komisije pri iskanju rešitev za uporabo finančnih sredstev za dejavnosti na področju migracije, vključno s sodelovanjem s tretjimi državami;
21. meni, da je steber trajnostnega turizma v jadransko-jonski regiji koristno orodje za ustvarjanje trajnostne gospodarske rasti v regiji ter za krepitev ozaveščenosti o okoljskih izzivih in makroregionalnih strategijah;
22. poziva udeležene države, naj dajo prednost krepitvi zmogljivosti ključnih izvajalcev strategije EUSAIR ter organov, pristojnih za operativne programe, povezane s strategijo EUSAIR;

Strategija EU za alpsko regijo (EUSALP)

23. meni, da je strategija EU za alpsko regijo dokaz, da se lahko makroregionalni koncept uspešno uporabi tudi v razvitejših regijah; poziva deležnike, naj spodbujajo naložbe na področju okolja, ki obravnavajo posledice podnebnih sprememb; nadalje poudarja, da je alpska regija pomembno regionalno prometno vozlišče, hkrati pa tudi eno največjih edinstvenih naravnih in rekreacijskih območij, ki ga je treba ohraniti; zato poudarja, da je treba razvijati trajnostne in medsebojno povezane prometne strategije;
24. pozdravlja upravljavsko strukturo strategije, ki se ta čas uporablja, saj so bili začetki izvajanja strategije težavni, pri izvajanju pa so bile različne strukture, okvire in časovne načrte; zato poziva sodelujoče države, naj ohranijo svojo zavezanost in podporo članom akcijske skupine za strategijo EUSALP;
25. poudarja, da je lahko strategija EUSALP dober primer vzorčne strategije za teritorialno kohezijo, saj sočasno vključuje različna posebna območja, pridelovalna območja, gore in podeželska območja ter nekatera od najpomembnejših in najrazvitejših mest v EU, hkrati pa ponuja platformo, s pomočjo katere lahko skupaj obravnavajo izzive, s katerimi se soočajo (podnebne spremembe, demografske spremembe, biotska raznovrstnost, migracije, globalizacija, trajnostni turizem in kmetijstvo, oskrba z energijo, promet in mobilnost ter digitalni razkorak); poziva sodelujoče države in regije, naj bodo pri obravnavi skupnih prednostnih nalog pozorne na uporabo programa Interreg za alpski prostor ter drugih ustreznih skladov;
26. poudarja, da je alpska regija jasno začrtana s številnimi mejami, ki jih je treba obvezno odpraviti, če želimo, da bo sodelovanje uspešno, zlasti glede trga dela in gospodarskih dejavnosti za mala in srednja podjetja; poudarja, da lahko strategija EUSALP nudi tudi priložnost za okrepitev nadnacionalnega čezmejnega sodelovanja med sosednjimi regijami, mesti in lokalnimi skupnostmi ter za ustvarjanje povezav in omrežij med

ljudmi, tudi na področju medsebojnih povezav v prometu in digitalni pokritosti; poleg tega opozarja na krhkost okolja v tej regiji;

Makroregionalna Evropa po letu 2020?

27. poudarja, da makroregionalne strategije obrodijo sadove, če izhajajo iz dolgoročne politične perspektive in so organizirane tako, da so že od začetka učinkovito zastopani vsi javni, zlasti regionalni in lokalni organi, ter zasebni deležniki in civilna družba, za kar je potrebna učinkovita izmenjava informacij, najboljše prakse, znanj in izkušenj med makroregijami ter njihovimi regionalnimi in lokalnimi organi; meni, da je treba okrepiti upravljanje makroregionalnih strategij na več ravneh, ki mora biti pregledno, z učinkovitejšimi mehanizmi za usklajevanje in komunikacijo z javnostjo, da bi bile makroregionalne strategije prepoznavne in bi jih lokalne in regionalne skupnosti sprejele;
28. meni, da je lahko izvajanje strategije uspešno le, če temelji na dolgoročni viziji in učinkovitih strukturah za usklajevanje in sodelovanje s potrebnimi upravnimi zmogljivostmi, pa tudi na skupni dolgoročni politični zavezanosti med ustreznimi institucionalnimi ravnmi in s podporo ustreznega financiranja; zato poudarja, da je treba povečati uspešnost naložb z iskanjem usklajenosti, sinergij in dopolnjevanja regionalnega in državnega financiranja z obstoječimi instrumenti EU za financiranje, s katerimi se poleg krepitve programov evropskega teritorialnega sodelovanja spodbujajo čezmejni projekti v okviru evropskih strukturnih in investicijskih skladov in Evropskega sklada za strateške naložbe, pa tudi z neposrednim financiranjem;
29. meni, da bi s poenostavitvijo skladov in postopkov za njihovo uporabo v okviru makroregionalnih strategij povečali njihovo učinkovitost;
30. predlaga, naj sodelujoče države od samega začetka sprejmejo jasne zaveze glede financiranja in človeških virov za izvajanje makroregionalnih strategij; poziva Komisijo, naj pomaga pri boljšem usklajevanju v okviru samih makroregionalnih strategij, da bi podpirali dobre prakse in razvijali pobude za krepitev dejavne udeležbe in usklajevanja med vsemi zainteresiranimi stranmi, s čimer bi tudi okrepili povezavo med politikami EU in izvajanjem makroregionalnih strategij; poleg tega spodbuja, naj se pri makroregionalnih strategijah uporabljajo zelena javna naročila, da bi spodbudili ekološke inovacije in ekološko gospodarstvo, razvoj novih poslovnih modelov in uporabo sekundarnih surovin, kot v krožnem gospodarstvu, s čimer bi povečali raven varovanja okolja in zdravja ter spodbujali tesne povezave med proizvajalci in potrošniki;
31. poudarja, da je potrebna večja usmerjenost k rezultatom in premagovanju konkretnih izzivov, tudi na področju varovanja okolja, da se pripravijo načrti z dejanskim učinkom na ozemlje ter se upraviči vlaganje sredstev, ki bi sicer moralo biti sorazmerno z zastavljenimi cilji ter povezano z dejanskimi potrebami ustreznih ozemelj;
32. poziva, naj se vprašanja o makroregionalnih strategijah, kot sta odgovornost in potrebne politične spodbude, obravnavajo v skladu z načinom delovanja, o katerem so se predhodno dogovorile vse zadevne regije;

33. meni, da je treba okrepiti prepoznavnost in javno dojetje dejavnosti makroregij v ciljnih regijah ter o doseženih rezultatih, in sicer z izvajanjem informacijskih kampanj in izmenjavo najboljše prakse, tudi prek spletnih platform in družbenih omrežij, s čimer bo to zlahka dostopno splošni javnosti;
34. poudarja, da naslednji pregled večletnega finančnega okvira pomeni priložnost za sočasni pregled ciljev makroregionalnih strategij, da bi okrepili povezavo s prednostnimi nalogami EU in okrepili povezane finančne obveznosti;
35. poziva Komisijo, naj v okviru prihodnjega pregleda pravil o kohezijski politiki poda predloge za spodbujanje boljšega izvajanja makroregionalnih strategij;
36. poziva Komisijo, naj kot del naslednjega poročila o izvajanju makroregionalnih strategij, predvidenem za leto 2018, pripravi bolj poglobljeno analizo, v kateri naj predvsem obravnava:
 - a. učinkovitost nadnacionalnih programov evropskega teritorialnega sodelovanja pri zagotavljanju financiranja in strateškega zagona za makroregionalne strategije;
 - b. kazalnike, ki bi lahko bili vključeni v vse makroregionalne strategije, da se omogočijo večja usmerjenost k rezultatom ter boljše spremljanje in ocenjevanje;
 - c. ukrepe za krepitev povezave s prednostnimi nalogami EU;
 - d. poenostavitev izvajanja in racionalizacijo sistemov financiranja;
 - e. kakovost udeležbe regionalne in lokalne vlade pri izvajanju makroregionalnih strategij;
37. poudarja, da zaradi poziva k pripravi novih strategij, na primer za Karpate, Atlantik, Sredozemlje ali Iberski polotok, ne bi smeli odvrniti pozornosti od glavnega cilja za boljše in bolj temeljito izvajanje obstoječih makroregionalnih strategij;
38. podpira načelo „treh prepovedi“ (brez nove zakonodaje EU, novega financiranja EU in novih struktur EU) za makroregionalne strategije; vendar predlaga, naj Komisija v naslednjem poročilu o izvajanju za makroregionalne strategije oceni učinek teh prepovedi na programe v okviru skladov ESI;
39. opozarja, da je potreben teritorialen pristop k dejavnostim sodelovanja za vsak primer posebej, saj so makroregionalne strategije namenjene reševanju teritorialnih izzivov, ki jih je mogoče učinkoviteje reševati skupaj; poudarja pomen ustvarjanja sinergij in zbliževanja med različnimi sestavnimi deli teritorialnega sodelovanja v programih evropskega teritorialnega sodelovanja ter makroregijami, s čimer bi okrepili učinek nadnacionalnih programov, združili vire, poenostavili financiranje makroregionalnih strategij ter okrepili rezultate njihovega izvajanja in učinkovitost vloženih virov;
40. ponavlja zavezanost EU za uresničevanje ciljev trajnostnega razvoja; poudarja, da je pomembno uskladiti cilje makroregionalnih strategij z vodilnimi pobudami EU, kot so

energetska unija, Pariški sporazum o podnebni spremembi ter modra rast v pomorskih makroregijah; opozarja na obvladovanje okoljskih tveganj, kot so ohranjanje narave, biotske raznovrstnosti in ribjih staležev ter boj proti morskim odpadkom, pa tudi razvijanje trajnostnega in zelenega turizma; spodbuja sodelovanje na področju obnovljivih virov energije; pri tem spodbuja uporabo strategij za pametno specializacijo, krepitev malih in srednjih podjetij ter ustvarjanje kakovostnih delovnih mest;

41. poudarja, da Parlament že od samega začetka s pilotnimi projekti in pripravljanimi ukrepi podpira makroregije; poleg tega opozarja na izkušnje v regiji Baltskega morja, ki kažejo, da mora dolgoročno razmišljanje ostati podlaga za makroregionalno sodelovanje;
42. poziva Komisijo, naj Parlament povabi, da pri delu skupine na visoki ravni za makroregionalne strategije sodeluje kot opazovalec;

o

o o

43. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropskemu odboru regij, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, vladam ter nacionalnim in regionalnim parlamentom držav članic ter tretjim državam, ki sodelujejo v makroregionalnih strategijah.

28.9.2017

MNENJE ODBORA ZA OKOLJE, JAVNO ZDRAVJE IN VARNOST HRANE

za Odbor za regionalni razvoj

o izvajanju makroregionalnih strategij EU
(2017/2040(INI))

Pripravljalnica mnenja: Biljana Borzan

POBUDE

Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane poziva Odbor za regionalni razvoj kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. priznava pomen makroregionalnih strategij EU, tj. strategije EU za regijo Baltskega morja (EUSBSR) iz leta 2009, strategije EU za Podonavje (EUSDR) iz leta 2011, strategije EU za jadransko-jonsko regijo (EUSAIR) iz leta 2014 in strategije EU za alpsko regijo (EUSALP) iz leta 2015; ugotavlja, da se makroregionalne strategije na ravni EU dosledno vključujejo v načrtovanje politik, na nacionalni in regionalni ravni pa bolj občasno; pozdravlja poročilo Komisije, vendar meni, da bi bilo treba dodatno oceniti izvajanje obstoječih makroregionalnih strategij, zlasti vidike, povezane z okoljem, saj gre za enega od stebrov trajnostnega razvoja; poziva Komisijo, naj se v prihodnjih poročilih osredotoči predvsem na rezultate projektov v okviru makroregionalnih strategij;
2. priznava pomen makroregionalnih strategij, saj zagotavljajo enoten in celosten okvir in omogočajo usklajeno delovanje za reševanje skupnih izzivov, s katerimi se soočajo različni akterji na določenem geografskem območju, ki zajema države članice in tretje države, ki so tako deležne koristi okrepljenega sodelovanja, ki prispeva k doseganju ekonomske, socialne in teritorialne kohezije; poziva Komisijo ter sodelujoče države in njihove regije, naj razvijejo sinergije ter makroregionalne strategije še bolj vključijo v sektorske politike EU, zlasti na področjih varstva okolja in biotske raznovrstnosti, blažitve podnebnih sprememb in prilagajanja nanje;
3. poudarja prednosti, ki jih kolektivno delovanje v okviru makroregionalnih strategij lahko prinese v zvezi z okoljskimi vprašanji, med drugim v zvezi s tistimi, ki so čezmejne narave, kot so zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in onesnaževal, varstvo biotske raznovrstnosti in okolja ter biotska raznovrstnost in varstvo okolja ter na ekosistemu temelječe strategije za prilagajanje podnebnim spremembam; meni, da bi bilo mogoče strategije upravljati še učinkoviteje, kar zadeva trajnostni razvoj, podnebne

- spremembe, obnovljive vire energije in modro gospodarstvo; nadalje meni, da je usklajevanje politik med regijami učinkovit pristop za iskanje trajnih rešitev za okoljske izzive; poziva, naj se koncept vključevanja okoljskih vidikov vključi v oblikovanje in izvajanje različnih medsektorskih politik za sedanje in prihodnje makroregije;
4. se zavzema za razširitev ohranitvenih območij, da se – zlasti z okrepitevijo omrežja Natura 2000 in smaragdne omrežja ter programa LIFE – zagotovi varstvo okolja in ustavi izginevanje biotske raznovrstnosti;
 5. meni, da so makroregionalne strategije in z njimi povezani okoljski programi koristen instrument za to, da se koristi evropskega sodelovanja predočijo državljanom, zato poziva vse udeležene strani, naj se v celoti zavežejo strategijam in odigrajo svojo vlogo pri njihovem izvajanju;
 6. poziva države članice, pa tudi obalne in potencialne države kandidatke, naj pravočasno sprejmejo strategije pomorskega prostorskega načrtovanja in celostnega upravljanja obalnih območij;
 7. poudarja, da je v podeželskih območjih narava gospodarska osnova za številne prebivalce ter da so okoljski programi lahko uspešni le ob podpori lokalnih prebivalcev; zato poudarja, da je treba, če naj se dosežejo cilji glede varstva okolja, pri takšnih projektih v celoti upoštevati dolgoročne gospodarske interese lokalnih prebivalcev;
 8. poziva vse deležnike, naj v zvezi s podnebnimi spremembami sprejmejo politike, ki bodo vključevale modele proizvodnje in porabe, ki bodo v skladu z načeli krožnega gospodarstva, varstva okolja in zdravja ter krajših ciklov v verigi preskrbe s hrano, ter poudarjajo racionalno rabo in ponovno uporabo lokalnih materialov in naravnih virov, tudi odpadnih voda in kmetijskih odpadkov, ter tako zagotovijo cikle nestrupenih materialov, poleg tega pa naj spodbujajo tesno povezavo med proizvajalci in potrošniki na lokalni ravni; spodbuja k temu, da bi se pri vseh makroregionalnih strategijah uporabljala politika zelenih javnih naročil za spodbujanje ekoloških inovacij in razvoja novih poslovnih modelov;
 9. poziva, naj se morsko omrežje Natura 2000 okrepi, poleg tega pa naj se do leta 2020 na podlagi okvirne direktive o morski strategiji vzpostavi skladno in reprezentativno omrežje zaščitenih morskih območij;
 10. poudarja, kako pomembna sta dialog med deležniki in seznanjanje javnosti z makroregionalnimi strategijami za povečanje njihove prepoznavnosti in njihovo sprejemanje v lokalnih skupnostih; meni, da je to ključni element za uspeh makroregionalnih strategij;
 11. poziva k specifični sinhronizaciji in boljšemu usklajevanju uporabe obstoječih sredstev na vseh ravneh, da bi dosegli makroregionalne cilje in izkoristili potencial makroregionalnih strategij; priporoča, da se izkušnje, pridobljene v zvezi z makroregionalnimi strategijami, uporabijo za izboljšanje učinkovitosti zadevnih finančnih instrumentov Unije; ugotavlja, da je financiranje Unije običajno povezano z določenimi projekti, okoljski izzivi pa zahtevajo dolgoročen pristop; poudarja, da morajo Komisija, države članice in pristojni organi to dolgoročno perspektivo upoštevati pri financiranju projektov in pri oblikovanju prihodnjih programov

financiranja in bolj učinkovito usklajevati sredstva, ki so na voljo za financiranje posebnih okoljskih ciljev makroregij, ter njihovo uporabo prilagoditi političnim prednostnim nalogam;

12. poudarja, kako pomembno je razviti orodja za spremljanje in vrednotenje različnih kazalnikov, da bi lahko bolje ocenjevali doseganje okoljskih ciljev, pri čemer ne smejo nastati nepotrebna upravna bremena za projektne partnerje in deležnike;
13. poziva deležnike v makroregijah, naj za spodbujanje okoljskih naložb, katerih cilj je med drugim blažitev podnebnih sprememb, uporabljajo evropske strukturne in investicijske sklade (sklade ESI) in druge vire financiranja Unije;
14. poziva deležnike v makroregijah, naj poleg sredstev za makroregionalne strategije in instrumentov za financiranje določenih okoljskih ciljev razmislijo tudi o uporabi Evropskega sklada za strateške naložbe (EFSI);
15. poudarja, da morje v jadransko-jonski regiji ogrožajo različni viri onesnaževanja, kot so neobdelani odpadki, morski odpadki, neprečiščena odpadna voda in eutrofikacija zaradi kmetijskih odpadkov in ribogojnic; zato poziva sodelujoče države, naj še bolj okrepijo prizadevanja za premagovanje teh okoljskih izzivov; poudarja, kako pomembno je v ta namen vzpostaviti ustrezen sistem za ravnanje z odpadki, obdelavo odpadnih voda in zaščito vodnih virov;
16. poudarja, da je Jadransko morje zaradi svoje polzaprte narave še posebej ranljivo za onesnaževanje in ima netipične hidrografske značilnosti – njegova globina in dolžina njegove obale se na severnem in južnem delu regije zelo razlikujeta; pozdravlja, da so vsi štirje stebri jadransko-jonske regije oblikovani tako, da prispevajo k ciljem glede trajnosti;
17. meni, da so dokončanje cestne in prometne infrastrukture ter ukrepi za črpanje velikega neizkoriščenega potenciala obnovljivih virov energije bistveni za doseg ciljev glede okoljske trajnosti makroregije;
18. poudarja, da je treba za zagotovitev okoljske trajnosti jadransko-jonske makroregije sprejeti posebne ukrepe za varstvo okolja, zlasti projekte za izvajanje raziskav o pogrezanju tal in preprečevanje tega pojava;
19. želi spomniti na svoje stališče iz svoje resolucije z dne 3. julija 2012 o razvoju makroregionalnih strategij EU: sedanja praksa in pričakovanja za prihodnost, zlasti v Sredozemlju; poudarja, da je sredozemski prostor skladna celota, ki je del enega samega kulturnega in okoljskega območja ter ima zaradi sredozemskega podnebja številne skupne značilnosti in prednostne naloge: enake kmetijske rastline, bogate obnovljive vire energije, zlasti sončne, pomen turizma, enake grožnje v zvezi z naravnimi nesrečami (požari, poplave, potresi, pomanjkanje vode) in tveganja, povezana s človekovo dejavnostjo, zlasti onesnaževanje morja; ponovno potrjuje, da podpira izvajanje makroregionalne strategije za sredozemski bazen, da bi ponudili akcijski načrt v odziv na skupne in problematične izzive, s katerimi se soočajo sredozemske države in regije, in dali strukturo temu prostoru, ki je bistvenega pomena za razvoj in povezovanje Evrope, ter poziva Svet in Komisijo, naj v zvezi s tem hitro ukrepata;

20. poziva Komisijo, naj zagotovi, da tretje države, vključene v projekte v makroregiji, spoštujejo ustrezen pravni red Unije (zlasti okvirno direktivo o morskii strategiji, okvirno direktivo o vodah ter direktive o komunalni odpadni vodi, nitratih, odpadkih, pticah in o habitatih ter strategijo za zeleno infrastrukturo), da se zagotovi trajnostno izkoriščanje virov Unije; priporoča, da se države izven EU v okoljske projekte EU vključijo s pomočjo sporazumov in konvencij;
21. meni, da je steber trajnostnega turizma v jadransko-jonski regiji koristno orodje za ustvarjanje trajnostne gospodarske rasti v regiji ter za krepitev ozaveščenosti o okoljskih izzivih in makroregionalnih strategijah;
22. poudarja, da je bogata biotska raznovrstnost morskih in obalnih območij jadransko-jonske regije velik magnet za turizem, rekreacijske in ribolovne dejavnosti ter da prispeva h kulturni dediščini v makroregiji; zato meni, da je škoda, da ni zemljevidov habitatov; poziva sodelujoče države, naj te habitate v okviru strategije EUSAIR kartografirajo;
23. poudarja, da je potreben ekosistemski pristop k usklajevanju dejavnosti v okviru celovitega gospodarjenja z obalnim pasom in pomorskega prostorskega načrtovanja, da bi zagotovili trajnostno rabo virov, saj oba okvira pomembno krepi čezmejno sodelovanje in sodelovanje deležnikov v različnih obalnih in pomorskih dejavnostih, imata pa tudi potencial, da na trajnosten način povežeta ekosistemske storitve in priložnosti za modro rast;
24. poziva k vzpostavitvi sistema za usklajeno spremljanje in podatkovne zbirke o morskih odpadkih in onesnaževanju morja, vključno z opredelitvijo virov in vrst odpadkov in onesnaževanja, pa tudi podatkovne zbirke geografskega informacijskega sistema (GIS) o lokaciji in virih morskih odpadkov;
25. poziva k pripravi in izvajanju skupnega načrta izrednih ukrepov za primer razlitja nafte in drugih dogodkov, ki povzročijo veliko onesnaženje, ki bo temeljil na podregionalnem načrtu izrednih ukrepov, ki ga je razvila Mešana komisija za varstvo voda Jadranskega morja in obalnih območij, ter na protokolih Barcelonske konvencije;
26. poziva udeležene države, naj dajo prednost krepitvi zmogljivosti ključnih izvajalcev strategije EUSAIR ter organov, pristojnih za ustrezne operativne programe strategije EUSAIR;
27. poudarja, da je preprečevanje škode, ki jo povzročajo hude poplave, še vedno eden od velikih okoljskih izzivov za države v podonavski makroregiji; nadalje poudarja, da je treba razmisliti o dodatnih skupnih ukrepih za preprečevanje čezmejnega onesnaževanja;
28. z zadovoljstvom ugotavlja, da so bili pri doseganju okoljskih ciljev v okviru strategije EU za Podonavje izvedeni projekti, kot so DANUBEPARKS 2.0, STURGEON 2020, SEERISK, CC-WARE in grozd *Danube Air Nexus*;
29. pozdravlja projekt *EuroAccess* iz podonavske regije kot orodje, ki bo olajšalo dostop do razpoložljivega financiranja, in spodbuja druge makroregionalne regije, naj ga upoštevajo kot primer dobre prakse;

30. poziva Komisijo, naj začne razvijati makroregijo za iberski polotok, kar bo omogočilo odziv na izzive izvajanja ustrezno načrtovane gozdarske politike, ki bo zadostila podnebnim zahtevam, da se poskusi zmanjšati odseljevanje s podeželja, dezertifikacijo in erozijo tal, in sicer s pomočjo ustreznega ekološkega upravljanja in diverzifikacije gozdov in sajenja avtohtonih vrst listavcev, ki so bolj odporni proti ognju, kar bo omogočilo preprečevanje množičnega uničevanja gozdov zaradi požarov, ki vsako leto prizadenejo Portugalsko in Španijo;
31. pozdravlja oblikovanje nadnacionalnega programa Interreg Podonavje kot orodja za zagotavljanje podpore za njegovo upravljanje, ter poudarja, da je njegov neposredni prispevek k izvajanju strategije eden najvidnejših rezultatov strategije EU za Podonavje;
32. poudarja, da bi bolj povezan pristop k mobilnosti in multimodalnosti v Podonavju pozitivno vplival tudi na okolje;
33. poudarja, da bi morala Komisija hitro začeti študije za razvoj iberske makroregije, saj se pojavljajo pomembni čezmejni izzivi, povezani s podnebnimi spremembami, varstvom okolja, preprečevanjem tveganj in njihovim obvladovanjem, učinkovito rabo virov, varstvom narave, biotsko raznovrstnostjo, skupnimi vodnimi viri in odkrivanjem potenciala modrega gospodarstva in obnovljivih virov energije;
34. pozdravlja uvedbo podonavske strateške točke kot novega telesa za lažje izvajanje strategije EU za Podonavje ter vse zadevne strani in potencialno zainteresirane akterje spodbuja, naj sodelujejo pri tem;
35. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da v primerjavi s prvimi leti izvajanja dejavnosti v okviru strategije EU za Podonavje zdaj kaže, da se v udeleženih državah v političnem diskurzu na nacionalni ravni temu programu daje manjši pomen; poudarja, da je treba ohraniti politični zagon, saj zaveza držav neposredno vpliva na razpoložljivost človeških virov v nacionalnih in regionalnih upravah, in to je bistvenega pomena za nemoteno delovanje strategije ter za prizadevanje za utrditev doseženega napredka in dosedanjih rezultatov;
36. poziva sodelujoče države, naj zagotovijo ustrezno udeležbo nacionalnih predstavnikov na sestankih usmerjevalne skupine za strategijo EU za Podonavje, ki zadevajo prednostna področja, in naj preučijo možnost zmanjšanja števila in obsega sedanjih prednostnih področij, če ni dovolj sredstev dodeljenih v točno določenih časovnih okvirih;
37. opozarja na problem velikega števila potopljenih ladij v Donavi, ki ogrožajo plovbo in okolje, zlasti kjer je gladina vode nizka; opozarja, da so na potopljenih razbitinah precejšnje količine goriva in drugih snovi, ki stalno onesnažujejo vodo, neprekinjeno onesnaževanje pa povzroča tudi rjavenje kovine ladij, kar ima resne posledice; poziva k uporabi sredstev EU za reševanje tega problema in k okrepljenemu sodelovanju v okviru strategije EU za Podonavje;
38. poziva deležnike v alpski makroregiji, naj za spodbujanje okoljskih naložb, katerih cilj je med drugim blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje, uporabljajo sklade ESI in druge vire financiranja Unije; zlasti pozdravlja celosten pristop regije k uskladitvi ohranjanja okolja in ekosistemov s prizadevanji za gospodarsko in družbeno blaginjo;

39. poudarja, da okoljska politika zajema več različnih področij in da morajo izbrane možnosti na različnih področjih alpske strategije združevati okoljsko trajnost in gospodarski razvoj; nadalje poudarja, da je alpska regija pomembno regionalno prometno vozlišče, hkrati pa tudi ena največjih naravnih in rekreacijskih površin in ena najbolj privlačnih turističnih regij v Evropi; hkrati pa ugotavlja, da so nekateri deli regije zaradi posebnih geografskih in naravnih razmer le težko dostopne; meni, da je za ohranitev Alp kot edinstvenega naravnega območja nujno treba oblikovati trajnostne in medsebojno povezane prometne strategije ter upoštevati politike za blažitev podnebnih sprememb in ohranitev biotske raznovrstnosti, kot je povezanost habitatov, da se omogoči selitev vrst;
40. je zaskrbljen, ker lahko podnebne spremembe povzročijo hidrogeološko nestabilnost in ogrozijo biotsko raznovrstnost alpske regije; poudarja, da naraščajoče temperature resno ogrožajo preživetje vrst, ki živijo na visoki nadmorski višini, skrb pa vzbuja tudi taljenje ledenikov, saj močno vpliva na zaloge podtalnice;
41. poudarja, da je turistični in kmetijski sektor alpske regije ključen element za trajnostni regionalni razvoj, zato bi ga bilo treba vključiti v vse faze izvajanja okoljskih projektov;
42. ugotavlja, da se je že na začetku izvajanja strategije EU za alpsko regijo izkazalo, da jo bo težko vključiti v obstoječe programe, saj jih urejajo strukture, okviri in roki, ki so pogosto nezdružljivi s potrebami makroregionalne strategije;
43. poziva sodelujoče države, naj okrepijo svojo zavezanost, kontinuiteto, stabilnost, opolnomočenje in podporo članom akcijske skupine strategije EU za alpsko regijo, ki jih bodo zastopali, ter naj zagotovijo, da bodo vse akcijske skupine ustrezno zastopane;
44. pozdravlja izvajanje okoljsko koristnih projektov v baltski regiji, kot je projekt BLASTIC za zmanjšanje smetenja morskega okolja, platforma za podnebni dialog za boljše in celovito odzivanje na podnebne izzive in projekt PRESTO za izboljšanje kakovosti vode; hkrati pa meni, da so potrebna dodatna prizadevanja za premagovanje okoljskih izzivov v baltski makroregiji, zlasti glede evtrofikacije, boljše zaščite samega morja, kakovosti zraka in onesnaževanja;
45. opozarja, da je okoljsko stanje Baltskega morja v ospredju strategije EU za regijo Baltskega morja, odkar se je strategija leta 2009 začela izvajati;
46. opozarja, da je Baltsko morje eno najbolj onesnaženih morij na svetu; poudarja pomen sodelovanja pri izboljšanju stanja Baltskega morja; poziva, naj se sosedski programi še naprej izvajajo v celotnem povodju Baltskega morja in naj se vanje vključi financiranje, s pomočjo katerega bo mogoče izboljšati stanje okolja v celotnem povodju;
47. ugotavlja, da je doseganje dobrega okoljskega stanja do leta 2020 eden ključnih ciljev političnih ukrepov v regiji Baltskega morja;
48. v zvezi s pomorskimi makroregijami obžaluje, da lahko ladje izpuščajo neprečiščene odpadne vode v morje, če so od obale oddaljene več kot 12 morskih milj (kar je približno 22 kilometrov), medtem ko lahko prečiščene odpadne vode izpuščajo celo le tri morske milje (kar je približno 5,5 kilometra) od obale; poziva, naj se zagotovi financiranje za povečanje sprejemnih zmogljivosti za odpadne vode v pristaniščih, da

bodo lahko svoje odpadne vode prečistila vsa potniška plovila, kot je določeno v revidirani Prilogi IV h konvenciji MARPOL;

49. poziva vse deležnike, naj na nacionalni ravni v parlamentu ali vladi, pa tudi v okviru Sveta na ustreznih ministrskih srečanjih pogosteje in redneje organizirajo politične razprave v zvezi s strategijo EU za regijo Baltskega morja;
50. z vidika baltske makroregije pozdravlja direktivo o žveplu, ki jo je sprejela EU, in sklep Odbora za varstvo morskega okolja Mednarodne pomorske organizacije (IMO) z dne 27. oktobra 2016, da se Baltsko in Severno morje določita za območji nadzora nad emisijami NO_x (NECA); opozarja, da zaradi uporabe neočiščenih goriv na plovilih še vedno prihaja do izpusta velikih količin emisij dušika in žvepla v zrak, iz katerega padejo v morje;
51. ugotavlja, da je strategija EU za regijo Baltskega morja z več kot 100 vodilnimi pobudami in novimi mrežami stabilen okvir za sodelovanje; kljub temu poziva deležnike, naj ohranijo svoj zagon in še izboljšajo usklajevanje politik in vsebine na podlagi rezultatov projektov;
52. meni, da je pomembno pregledati dovoljenje uporabnikom odprtih izločevalnikov žvepla, da vode, ki so bile uporabljene za izločevanje žvepla, izpuščajo nazaj v morje; opazuje, da je treba odpadne vode iz zaprtih izločevalnikov žvepla obdelati, odpadne vode iz odprtih izločevalnikov pa se izpuščajo neposredno nazaj v morje, kar ustvarja navidezno okolju prijazno ravnanje, pri katerem se žveplo izloči iz zraka, a konča v morju;
53. opozarja na pomen varnosti na morju, zlasti v Baltiku; poudarja pomen sodelovanja med državami baltske regije, da bi premagale izzive, ki nastajajo zaradi rastočega obsega pomorskega prometa in zlasti transporta nafte in nevarnih snovi;
54. opozarja, da modra rast v pomorskih makroregijah temelji na trajnostnem izkoriščanju potenciala morij, kar pomeni, da je treba pri vseh dejavnostih upoštevati okoljski vidik; nadalje opozarja, da modro biogospodarstvo nudi priložnosti za razvoj novih proizvodov in storitev ter razvoj in krepitev na njih temelječega znanja in izkušenj, s tem pa spodbuja zaposlovanje; poudarja, da trajnostna raba naravnih virov in dobro stanje vodnih in morskih okolij ustvarjata močan temelj za modro biogospodarstvo;
55. poudarja, da v ekonomski miselnosti, načinu delovanja in metodah prihaja do pomembnega premika proti biogospodarstvu in krožnemu gospodarstvu, kar lahko pomaga pri premagovanju okoljskih izzivov v Baltiku; opozarja na priložnosti za izkoriščanje obnovljivih virov energije in izboljšanje energijske učinkovitosti v baltski regiji;
56. meni, da je možnost povezave baltske regije z energetske omrežji pomembna za zmanjšanje in odpravo energijske revščine ter povečanje energetske varnosti in zanesljivosti oskrbe z energijo.

INFORMACIJE O SPREJETJU V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE

Datum sprejetja	28.9.2017						
Izid končnega glasovanja	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 60%;">+:</td> <td style="text-align: right;">59</td> </tr> <tr> <td>–:</td> <td style="text-align: right;">1</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">2</td> </tr> </table>	+:	59	–:	1	0:	2
+:	59						
–:	1						
0:	2						
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	<p>Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Birgit Collin-Langen, Mireille D’Ornano, Seb Dance, Angélique Delahaye, Bas Eickhout, Arne Gericke, Jens Gieseke, Julie Girling, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Josu Juaristi Abaunz, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Urszula Krupa, Jo Leinen, Peter Liese, Norbert Lins, Rupert Matthews, Valentinas Mazuronis, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Renate Sommer, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Ivica Tolić, Nils Torvalds, Adina-Ioana Vălean, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli</p>						
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	<p>Guillaume Balas, Jørn Dohrmann, Eleonora Evi, Christofer Fjellner, Elena Gentile, Anja Hazekamp, Merja Kyllönen, Ulrike Müller, Stanislav Polčák, Gabriele Preuß, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska</p>						
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	<p>Matt Carthy, Olle Ludvigsson, Bernard Monot, Jens Nilsson, Marita Ulvskog</p>						

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

59	+
ALDE	Anneli Jäätteenmäki, Valentinas Mazuronis, Ulrike Müller, Frédérique Ries, Nils Torvalds
ECR	Jørn Dohrmann, Arne Gericke, Julie Girling, Urszula Krupa, Rupert Matthews, Bolesław G. Piecha, Jadwiga Wiśniewska
EFDD	Eleonora Evi, Piernicola Pedicini
GUE/NGL	Matt Carthy, Anja Hazekamp, Josu Juaristi Abaunz, Kateřina Konečná, Merja Kyllönen
NI	Zoltán Balczó
PPE	Pilar Ayuso, Ivo Belet, Birgit Collin-Langen, Angélique Delahaye, Christofer Fjellner, Jens Gieseke, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Peter Liese, Norbert Lins, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Stanislav Polčák, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean
S&D	Guillaume Balas, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Seb Dance, Elena Gentile, Jytte Guteland, Karin Kadenbach, Jo Leinen, Olle Ludvigsson, Jens Nilsson, Gilles Pargneaux, Pavel Poc, Gabriele Preuß, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Marita Ulvskog, Damiano Zoffoli
VERTS/ALE	Marco Affronte, Margrete Auken, Bas Eickhout, Benedek Jávor, Michèle Rivasi, Davor Škrlec

1	-
ENL	Mireille D'Ornano

2	0
ENL	Jean-François Jalkh, Bernard Monot

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani

INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU

Datum sprejetja	23.11.2017
Izid končnega glasovanja	+: 34 -: 1 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Mercedes Bresso, Rosa D'Amato, John Flack, Iratxe García Pérez, Michela Giuffrida, Krzysztof Hetman, Ivan Jakovčić, Marc Joulaud, Constanze Krehl, Sławomir Kłosowski, Martina Michels, Iskra Mihajlova (Iskra Mihaylova), Andrej Novakov (Andrey Novakov), Younous Omarjee, Konstantinos Papadakis, Stanislav Polčák, Monika Smolková, Maria Spiraki (Maria Spyraiki), Ruža Tomašić, Monika Vana, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Daniel Buda, Viorica Dăncilă, Raffaele Fitto, Elena Gentile, John Howarth, Ivana Maletić, Dimitris Papadakis (Demetris Papadakis), Dimitrios Papadimulis (Dimitrios Papadimoulis), Bronis Ropé, Damiano Zoffoli, Milan Zver
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Olle Ludvigsson

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V PRISTOJNEM ODBORU**

34	+
ALDE	Ivan Jakovčič, Iskra Mihajlova (Iskra Mihaylova), Matthijs van Miltenburg
ECR	Raffaele Fitto, Sławomir Kłosowski, Ruža Tomašić
EFDD	Rosa D'Amato
GUE/NGL	Martina Michels, Younous Omarjee, Dimitrios Papadimulis (Dimitrios Papadimoulis)
PPE	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Daniel Buda, Krzysztof Hetman, Marc Joulaud, Ivana Maletić, Andrej Novakov (Andrey Novakov), Stanislav Polčák, Maria Spiraki (Maria Spyraiki), Milan Zver, Lambert van Nistelrooij
S&D	Mercedes Bresso, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Elena Gentile, Michela Giuffrida, John Howarth, Constanze Krehl, Olle Ludvigsson, Dimitris Papadakis (Demetris Papadakis), Monika Smolková, Damiano Zoffoli,
VERTS/ALE	Bronis Ropė, Monika Vana

1	-
NI	Konstantinos Papadakis

1	0
ECR	John Flack

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani